

Chojnice, dnia 28 sierpnia 1935 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 32

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY:

88. Zmiana rozkładu jazdy autobusowej na linii Chojnice — Charzykowy	123
89. Ubezpieczenie hufców p. w. — od nieszczęśliwych wypadków	123
90. Przedruk rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych	125

DZIAŁ URZĘDOWY

88

Zmiana rozkładu jazdy autobusowej na linii Chojnice — Charzykowy

Wydział Powiatowy powiatu chojnickiego w Chojnicach podaje niniejszem do wiadomości, że w dnie deszczowe lub zimne ze względu na małą frekwencję kursować będzie na linii Chojnice — Charzyków i odwrotnie tylko jeden autobus Powiatowej Komunikacji Autobusowej według następującego rozkładu:

- 1) odjazd z Chojnic do Charzyków o godz. 11 przed połudn.
- 2) odjazd z Charzyków do Chojnic o godz. 12 przed połudn.
- 3) odjazd z Chojnic do Charzyków o godz. 16 po poł.
- 4) odjazd z Charzyków do Chojnic o godz. 18 po poł.

W dni natomiast pogodne odbywa się komunikacja autobusowa normalnie z tem, że ostatni autobus z Charzyków wyjeżdżać będzie o godz. 19,30.

Starosta Powiatowy

(—) Lipski.

89

Ubezpieczenie hufców p. w. — od nieszczęśliwych wypadków.

Państwowy Urząd WF. i PW. obserwując wszystkie przejawy życia w hufcach przysposo-

bienia wojskowego, zwrócił uwagę na pewną ujemną stronę pracy hufców pw. — wyrażającą się w pewnem niebezpieczeństwie związanem z tą pracą. Początkowo stan ten nie przedstawiał się niepokojąco, a pojedyncze wypadki, jakie miały miejsce na poszczególnych odcinkach tej pracy kładło się na karb niedopatrzeń ze strony instruktorów względnie braku ostrożności i brawury lub lekkomyślności ze strony junaków. Wydano więc kilka rozkazów, obostrzono przepisy w mniemaniu, że tą drogą usunie się rosnące zło.

Tymczasem akcja przysposobienia wojskowego rozszerzała się coraz silniej — obejmując szerokie odłamy młodzieży szkolnej i pozaszkolnej. powstały oddziały p. w. specjalnego. W związku z rozwijającą się akcją stwierdzono wzrost nieszczęśliwych wypadków, które mimo wydanych zarządzeń i obostrzeń w stosunku do ćwiczących i prowadzących ćwiczenia — zaczęły przybierać formę niepokojącą, a nawet groźną.

Zameldowano z terenu o stukilkudziesięciu ciężkich uszkodzeniach ciała i dwudziestukilku wypadkach śmierci.

Okazało się, że ponad wydane rozkazy silniejszym jest życie w swoich najbardziej nieoczekiwanych objawach.

Stwierdzono, że nikt nie może dać gwarancji, iż junak nie ulegnie przy uprawianiu programowych ćwiczeń wojskowych nieszczęśliwemu wypadkowi i to nawet przy najbardziej skrupulatnym i troskliwym nadzorze ze strony władz i opiekunów.

Niemniej jednak stwierdzono, że można badać w części zapobiedz skutkom i ujemnym następstwom nieszczęśliwych wypadków przez powszechne zbiorowe ubezpieczenie hufców p. w. od wypadków.

Najprostszym byłoby stworzenie własnej samopomocy, która odpowiednio zorganizowana operując własnymi dużymi funduszami mogłaby w pewnych okolicznościach iść z pomocą poszkodowanym junakom. I w tym kierunku trzeba będzie w najbliższym czasie pójść. Obecnie jednak wobec tego, że zorganizowanie podobnej samopomocy pociągnęłoby za sobą cały szereg formalności, przystosowanie ogromnego personelu, a nawet pewien dość duży wkład pieniężny — zwróćmy się do prywatnych przedsiębiorstw ubezpieczeniowych i na podstawie opinii Ministerstwa Skarbu, Departamentu Sprawiedliwości, MSWojsk. i Komisarjatu Rządu wybrano jedno z ubiegających się o to ubezpieczenie towarzystw, któremu polecono ubezpieczyć hufce p. w.

P. U. W. F. i P. W. zdaje sobie sprawę, że wprowadzając takie ubezpieczenie nakłada pewien ciężar na junaków, jednak trzeba wziąć pod uwagę, że jak z jednej strony ubezpieczenia te dają ogromne korzyści, tak z drugiej strony akcja cała daje możliwość pewnego wyrabiania obywatelskiego przez ponoszenie pewnych własnych ciężarów dla osiągnięcia równoczesnych korzyści dla siebie i innych.

I tu leży sedno zagadnienia. Junacy muszą zrozumieć, że akcja ubezpieczeniowa nie ma na celu obciążenie ich kieszeni przy względnych i wyjątkowych korzyściach własnych, ale jest to akcja dająca możliwość ratowania nawet nieznanym towarzyszom, którzy doznając ciężkiego uszkodzenia ciała mogą otrzymać odszkodowanie i pomoc tylko dzięki solidarności i pełnej zrozumienia wszystkich junaków. „Płacę za wszystkich, wszyscy płacą za mnie”. I w tym kierunku należy przeprowadzić odpowiednią propagandę, która winna łatwo się przyjąć wobec prawie jednomyślnej opinii wszystkich Kierowników Okr. Urz. WF. i PW. i Komendy Głównej Z.S. — stwierdzającej nie tylko potrzebę, ale nawet konieczność wprowadzenia w życie podobnej akcji.

Wobec powyższego polecam:

- 1) z dniem 1 września 1935r. wprowadzić w hufcach przysposobienia wojskowego ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków t. zw. stowarzyszenia oddające swoich członków do hufców p.w. muszą ich przedtem ubezpieczyć
- 2) ubezpieczeniom winni podlegać junacy we wszystkich hufcach p.w. prócz hufców szkolnych

Junacy w hufcach szkolnych mogą ubezpieczyć się dobrowolnie,

3) stowarzyszenia i organizacje, winne przeprowadzić poprawki statutowe w myśl których członkowie tych stowarzyszeń podlegają wyżej wymienionym ubezpieczeniom,

4) umowy ubezpieczeniowe należy zawierać na szczeblu władz powiatowych stowarzyszeń. Powiatowe władze stowarzyszeń prześlą w terminie do dnia 15 sierpnia odpowiednie wnioski do dyrekcji Towarzystwa, które przeprowadzać będzie ubezpieczenie i załączą wykaz członków, którzy ubezpieczeniom podlegają. Wraz z wykazem należy przesłać wkładkę kwartalną czekami P. K. O., które dostarczy bezpłatnie Tow. Ubezpieczające po otrzymaniu wniosku prześle natychmiast polisę stwierdzającą, że wszyscy we wniosku umieszczeni junacy są ubezpieczeni od następstw nieszczęśliwych wypadków.

5) władze powiatowe stowarzyszeń mogą we własnym zakresie zwolnić $\frac{1}{4}$ swoich członków od obowiązku płacenia wkładek kwartalnych. Ma to na celu umożliwienie ubezpieczenia się tym junakom, którzy w żadnym razie przewidzianej wkładki kwartalnej nie są w stanie zapłacić. Zwolnienie od opłat kwartalnych nie zmniejsza junakom praw do otrzymania odszkodowań pieniężnych w razie — gdyby wypadkowi ulegli,

6) winna być wprowadzona zasadniczo jedna grupa sum ubezpieczeniowych:

1000 zł. na wypadek śmierci,

2000 zł. na wypadek stałego kalectwa,

50 gr. dzienne odszkodowanie.

Ostatnia pozycja wyróżnia kwotę, którą otrzymać będą ci wszyscy, którzy ulegną drobnym uszkodzeniom, skaleczeniom i urazom uniemożliwiającym pracę zawodową, jednak pod warunkiem, że leczenie uszkodzenia trwać będzie dłużej niż 4 dni.

7) wkładka miesięczna przy wymienionej powyżej kombinacji sum — wynosi 12 gr. Wpłacać ją należy zgóry. Ułatwieniem zarówno dla stowarzyszenia, jak i dla towarzystwa ubezpieczającego będzie wpłacanie wkładek kwartalnie zgóry,

8) każdy nowowstępujący junak powinien być ubezpieczony od wypadku z pierwszym dniem następnego miesiąca kalendarzowego, wpłaca jednak wkładkę za tyle miesięcy ile pozostało do końca danego kwartału. Jeżeli np. ubezpieczenie zostało zawarte z terminem początkowym od 1 września — to wkładki kwartalne płatne będą 1 września, 1 grudnia, 1 marca i 1 czerwca. Zatem junak wpisujący się do hufca 1 listopada wpłaca jako składkę początkową $\frac{1}{3}$ część składki kwartalnej tj. składkę za 1 miesiąc ubezpieczony jest z terminem od 1 listopada, a z rozpoczęciem następnego kwartału tj. w dniu 1 grudnia musi już opłacić pełną składkę kwartalną.

9) raz na 3 miesiące będą powiatowe władze stowarzyszeń sporządzać wykazy tych junaków, którzy w ciągu kwartału ubyli lub przybyli i wykazy te będą przekazywać Towarzystwu.

Zgłoszenia junaków — wpisujących się w czasie trwania kwartału należy zawsze uwzględ-

dniać i dodatkowo przekazywać towarzystwu. Ważność zgłoszenia określa data pieczętowania lub bezpośrednio potwierdzenie odbioru zgłoszenia w Towarzystwie ubezpieczającym, jednak junak opłaca składkę za cały miesiąc w którym nastąpiło zgłoszenie.

10) ubezpieczeniom podlegają wszystkie nieszczęśliwe wypadki jakiegoby miały miejsce w czasie zbiórek, ćwiczeń, marszów, na strzelnicach lub w drodze na miejsce zbiórki, o ile oddział znajdował się będzie pod powołaną do tego komendą. Pozatem ubezpieczeniom podlegają wypadki — jakiegoby miały miejsce w czasie wspólnych transportów kolejowych (również pod właściwą komendą) oraz w czasie ćwiczeń wf., objętych programem wyszkolenia pw. Ubezpieczeniem objęte są również hufce specjalne pw.

Zwraca się jednak uwagę na istotę nieszczęśliwego wypadku, gdyż np. wypadki przeziębienia lub choroby zakaźnej — nawet wynikłej wskutek ćwiczeń nie podpadają pod miano nieszczęśliwego wypadku.

Celem lepszego zorientowania się w powyższej sprawie winne odpowiednie władze p. w. zapoznać się z ogólnymi warunkami ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków, które otrzymają władze stowarzyszeń od Towarzystwa ubezpieczającego.

11) każdy nieszczęśliwy wypadek należy natychmiast zgłosić do PUWF. i PW. przez władze centralne stowarzyszeń wedle wzorów dotychczas obowiązujących oraz do Towarzystwa ubezpieczającego na drukach urzędowych, które bezpłatnie dostarczy odnośnym władzom p. w. — dyrekcja Towarzystwa ubezpieczającego.

Każdy wypadek musi być zbadany przez lekarza. Lekarzami upoważnionymi do przeprowadzania badań są przede wszystkim lekarze wojskowi, lekarze Poradni sportowo-lekarskich, lekarze szkolni, lekarze powiatowi, lekarze miejscy, lekarze oddziałowi Z. S., lekarze kolejowi w odniesieniu do P. K. P. oraz lekarze urzędowi Pocht. P. W.

12) wypłatę odszkodowań skutecznie będzie Tow. ubezpieczające natychmiast po zakończeniu leczenia, po stwierdzonej stałej kalectwie ubezpieczonego względnie w wypadku śmierci po otrzymaniu urzędowego świadectwa zgonu.

13) Towarzystwem ubezpieczającym jest Tow. Assicurazioni Generali Trieste. Należy przedstawić wiceprezesa tego Towarzystwa ułatwić przeprowadzenie propagandy dotyczącej istoty ubezpieczenia w terenie,

14) ubezpieczenie wprowadza się tytułem próby na okres 3 lat.

Zarządy Miejskie i Gminne dopilnują by hufce na terenie ich ubezpieczyły się w myśl powyższego okólnika.

Chojnice, dnia 26. 8. 1935 r.

Starosta Powiatowy

(—) T. Lipski.

Nr. WF. 1-2/35.

Przedruk rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1935 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych (daninach) komunalnych.

Na podstawie art. 2 pkt. 1 oraz art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§1. (1) Rozporządzenie niniejsze stosuje się do zaległości w następujących samoistnych daninach komunalnych: podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich, specjalnych opłatach drogowych, dopłatach drogowych od adiacentów na obszarze gmin wiejskich, opłatach zastępujących świadczenia drogowe w naturze, podatku inwestycyjnym, podatku od lokali w gminach wiejskich o charakterze miejskim i w podatku od placów budowlanych pobieranym do dnia 1 kwietnia 1932r., oraz w zasadniczym podatku wojskowym, i obieranym na rzecz gmin.

(2) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, stosuje się w każdej daninie oddzielnie.

§2. (1) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, stosują z urzędu zarządy związków samorządowych wobec osób fizycznych, spadków nieobjętych (wakujących) i spółek jawnych bez

(2) Za uiszczenie, o których mowa w ust. 1, uważa się wpłaty w gotówce, świadczeniach w naturze, dokonane bądź dobrowolnie, bądź ściągnięte w drodze egzekucji, oraz wpłaty w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego, z względu na to, czy płatnikom tym zostały przyznane ulgi na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, o ile płatnicy ci zrezygnują zupełnie z ulg dotychczas im przyznanych i o rezygnacji tej i o chęci korzystania z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszym, zawiadomią pisemnie właściwy zarząd związku samorządowego do dnia 15 czerwca 1935r.

(2) Z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, nie korzystają jednak płatnicy, którym przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wymierzono karę z art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884), wyjąwszy przypadki, gdy w drodze sądowej płatnik został zwolniony od wymierzonej kary.

§(3) Płatnicy, nie wymienieni w ustępach poprzednich, mogą uzyskać ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, na podania, wnoszone do właściwych zarządów związków samorządowych

§ 3. (1) Zaległość w daninie, powstała przed dniem 1 kwietnia 1933r., umarza się w połowie, o ile w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach budżetowych. Jeżeli w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach, powiększona o kwotę przewyższającą 1/4 część za-

ległości w daninie, powstałej przed dniem 1 kwietnia 1933r., wówczas umarza się w całości pozostałą część tej zaległości. wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucyjne.

(3) Umorzenia, przewidziane w ust. 1, oraz ulgi, określone w paragrafach następnych, przy usługują również płatnikom, którym w roku budżetowym 1933/34 lub 1934/35 albo w oby tuch latach nie wymierzono daniny, o ile ogólna suma zaległości, pochodzących z okresu z przed 1 kwietnia 1933 r., wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., wskutek dokonanych uiszczeń nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się w stopniu, przepisany w ustępie 1.

§ 4. (1) Zapłatę zaległości w daninie, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. a nie umorzonych w myśl § 3, oraz zaległości w tej daninie, powstałych w roku budżetowym 1933/34, odracza się do dnia 31 marca 1938 r., o ile w roku budżetowym 1934/35 płatnik uiszczył kwotę, wynoszącą nie mniej niż danina w tym roku wymierzona, w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie uiszczał dobrowolnie i całkowicie daninę, wymierzaną mu w tych latach.

(2) Niedopełnienie warunków, określonych w ust. 1, powoduje natychmiastową wymagalność odroczonej zaległości wraz z odsetkami za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r. oraz utratę prawa do dalszych ulg wynikających z paragrafów następnych.

§ 5. (1) Płatnikowi, który w roku budżetowym 1934/35 uiszczył kwotę nie mniejszą niż wymiar daniny, dokonany w tym roku, niezależnie od umorzeń, przewidzianych w § 3, umarza się — 10 proc. zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(2) Płatnikowi, który w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 uiszczył dobrowolnie daninę wymierzaną mu w tych latach umorzy się:

w r. budż. 1935/36 — 15 proc.

w r. budż. 1936/37 — 20 proc.

w r. budż. 1937/38 — 25 proc.

zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(3) Prawo do umorzenia, w poszczególnych latach budżetowych uzależnia się od nabycia prawa do umorzenia w roku poprzedzającym.

(4) Podstawę umorzeń stanowić będzie w każdym roku budżetowym suma zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(5) Umorzenia dokonywane będą w ostatnim dniu każdego roku budżetowego. Wyjątek stanowi umorzenie, przewidziane w ustępie 1, które dokonane będzie z końcem roku budżetowego 1935/36.

§ 6. (1) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości, odroczonej w myśl § 4, umarza się, za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. włącznie.

(2) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od tych zaległości za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r., nie będą pobierane przez czas odroczenia

jeżeli dopełnione zostaną przez płatników warunki, określone w § 4.

§ 7. (1) Płatnicy, którzy nie dopełnili warunków, o jakich mowa w §§ 3 i 4 korzystają mimo to z ulg, określonych rozporządzeniem niniejszym, jeżeli wyrównają niedopłacone kwoty w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r., a płatnicy posiadacze gospodarstw wiejskich, których główne zajęcie stanowi prowadzenie tych gospodarstw — w terminie do dnia 1 listopada 1935 r.

(2) Przez wyrównanie o jakim mowa w ust. (1), nie może jednak nabyć prawa do korzystania z ulg, określonych w zdaniu drugim ust. (1) § 3.

§ 8. (1) Wpłaty na poczet zaległości, odroczonej w myśl § 4, dokonywane w okresie odroczenia, powodują pokrycie zaległości w stosunku:

w roku budżetowym	1936/37 — 200 %
w roku budżetowym	1937/38 — 150 %

dokonanej każdorazowej wpłaty oraz umorzenie odsetek, przypadających od pokrytych w ten sposób zaległości.

(2) Za wpłaty, o których mowa w ust. (1) uważa się wpłaty nie tylko w gotówce lecz także w świadczeniach naturze oraz w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających z stosunku prywatno - prawnych, należności od związku samorządowego.

§ 9. (1) Niezależnie od zakresu i warunków ulg, określonych w paragrafach poprzednich (§§ 2 — 8), umarza się z urzędu zaległości bez względu na ich wysokość, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r., w daninach (§ 1), których wymiar w roku budżetowym w roku 1934/35 nie przekraczał w każdej daninie 20 zł, a w samodzielnym podatku od placów budowlanych, którego wymiar w roku budżetowym 1931/32 nie przekraczał 100 zł. O ile w roku budż. 1934/35 lub w roku budżetowym 1931/32 nie było wymiaru wówczas miarodajny jest ostatni wymiar dokonany dla płatnika.

(2) Umorzenie przewidziane w ust. (1) dla zaległości w daninach, powodują umorzenie przypadających od tych zaległości odsetek, odsetek ulgowych oraz kosztów egzekucyjnych.

(3) Umarza się również z urzędu zaległości w karach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie danin, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej karze nie przekraczają sumy 100 zł. Zaległości te podlegają umorzeniu, także w tych wypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg, określonych ust. (1).

(4) Zaległości o których mowa w ustępach poprzednich, podlegają umorzeniu bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski.

(Dz. U. R. P. Nr. 36 rok 1935 poz. 259).

Adres redakcji i administracji „Orędownika Powiatowego powiatu chojnickiego”: Wydział Powiatowy Chojnicki, Chojnice, tel. 99.
 Prenumerata: za rok 8,— zł, za kwartał 2,— zł. Cena niniejszego numeru 15 groszy.
 Czcionkami drukarni „Dziennika Pomorskiego” Chojnice
 Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy gr. 50